

Einki er so mannminskandi sum at verða tagdur burtur

Herfyri fóru arbeiðsmenn hjá kommununi í Havn undir at gera gongubreyt fram við kirkjugarðinum við Velbastaðvegin. Fyrsta vit, sum búgva omanfyri vegin, varnaðust hetta, tosaðu vit um útlitið og undraðust.

Øll vóru vit samd um, at soleiðis sum ferðslan á Velbastaðvegnum er í løtuni, var kommunan í ferð við at gera vegin upp aftur meira vandamiklan, enn hann er framanundan. Tað hildu vit vera óneyðugt, og vit høvdu ilt við at siggja, hvi ið tað skuldi vera átrokandi at gera gongubreyt har, ið ongum nýtist at ganga.

Undirritaði vendi sær tí til teknisku deild og gjørdi vart við fyrvirni okkara. Har fekk eg at vita, at best var at koma við eini skrivligari áheitan.

Vit so gjørdi. Øll, sum eiga hús fram við Velbastaðvegnum á hesi leiðini, uttan eitt húski, sum ikki var inni, tá ið brævið varð borið runt til undirskrivningar, skrivaðu undir eina áheitan á teknisku deild at leggja arbeiðið niður, tí vit hildu tað vera illa umhugsað.

Øll vit, sum búgva fram við Velbastaðvegnum, ræðast at hyggja oman á vegin, so ofta hava vit verið sjónarvátar til hendingar á vegnum, sum eins væl kundu endað við syndarligum vanlukkum.

Ferðslan er nógv í løtuni. Býurin veksur nógv her vestanfyri, og Landavegurin er stongdur. Hann fer at lætta eitt sindur um, tá ið hann verður opin aftur fyri ferðslu.

Men kortini verður altíð nóg mikið eftir til Velbastaðvegin og mangan er sera trøngligt sum er. Ikki minst tann tunga ferðslan vindur upp á seg.

Ofta seinnapartar, tá ið jarðarferð er, standa bílar allan vegin fram við kirkjugarðinum, og onkrastaðni skulu bílarnir vera, tá ið einki annað stað er at seta teir í nánd av kirkjugarðinum.

Nú gongubreytin verður gjørd, verða bílarnir beindir næstan hálvan annan metur út á vegin, og tað halda vit vera óneyðugt og vandamikið.

Heldur enn at gera gongubreyt halda vit, at

ein betur loysn hevði verið at planerað og asfalterað vegin heilt inn til sjálvan kirkjugarðin og so at gjørt eina strípu uttanfyri heldur enn kant. Tá bar til at sett bílarnar inn móti kirkjugarðinum ávisar tíðir, eitt nú í sambandi við jarðarferðir, uttan at tað var til ampa fyri lívið á vegnum.

Tekniska deild svaraði okkum aftur, at har duga teir ikki at siggja átrokandi grundir at broyta arbeiðsgongdina við gongubreytini, og so fóru teir í gongd at stóypa kantsteinarnar fastar.

Vit undraðust enn meira, hvi tekniska deild setti uppá at gera gongubreyt har eingin gongubreyt er neyðug, ikki minst tá ið teir kundu velja eina aðra loysn, sum ibúgvarnir fram við vegnum hildu vera rimilgari.

Ti settu vit okkum í samband við formannin í teknisku nevnd. Tað var við ringum hugi, tí tað skuldi verið sjálvsagt, at umsitingin vildi tosa við borgararnar um rimilgar loysnir í grannalagnum. Men vit vórðu kroyst út í eina staðu, sum lættliga kundi føra til, at einstakir býráðslimir hildu, at vit høvdu okkurt at takka teimum fyri. Vit vita, at tað er nóg mikið til av tilikum, og tað er órimligt. Men framferðin hjá umsitingini í hesum máli gav goðar møguleikar í so máta.

Formaðurin vildi tosa við teknisku deild, og so steðgaði arbeiðið nakrar dagar.

Men so ein morgunin byrjaði arbeiðið aftur, uttan at nakar hevði tosað aftur við okkum, sum búgva fram við vegnum. Eg ringdi aftur til formannin í teknisku nevnd, og hann undraðist á, at eingin hevði tosað við okkum. Hann skuldi ringja til teknisku deild.

Og síðan hava vit einki frætt.

Men arbeiðið heldur fram, sum um eingin nakrantíð hevði sett nakran fingur á tað.

Tað halda vit vera órimligt, og tí havi eg hildið tað vera rætt at siga søguna fyri almenninginum. Onnur hava helst verið úti fyri tí sama, og eg haldi, at slík framferð

er hættislig og undirgravingi fyri tað fólkaræði, sum vit øll seta so høgt, tá ið vit bera okkum upp móti øðrum samfeløgum. Men hvat er at gera, tá ið fólk verða tagd burtur? Onkur kundi hildið, at beinast var at gjørt seg

inn á kantsteinarnar, aðrenn teir festu seg í betongið.

Men vit eru friðarlig hampafólk, sum búgva fram við hesum vegnum, eins og alla staðni í Havnini.

Tey flestu brýggja seg

ikki um soverðið.

Men eitt er vist.

Eftir stendur tú hámur og argur og kennir teg vanvirðisligt viðfarnan av eini umsiting, sum kanska hevur sínar góðu grundir at gera sum hon ger, men so sanniliga ikki leggur í

at tosa við atfinningar-samar borgarar, sum ivast í, hvussu væl eitt arbeiði er umhugsað, sum hon hevur sett í gongd.

Pauli Nielsen

Jólini kosta nógv
— men tit fáa meiri fyri
peningin frá okkum

÷ 10% avsláttur
á allar jólagávurnar
frá nú til jóla

POULSARNI
Poulsen

Gávuhandil - Tlf. 71481